

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Dorota Szczerbiak

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Józefa Gemry
w sprawie **B. B.**

skazanego z art. 158 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 4 stycznia 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 11 grudnia 2020 r., sygn. akt IX Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 4 lutego 2020 r., sygn. akt II K [...],

**1. oddala kasację co do czynu przypisanego skazanemu
w pkt. I wyroku Sądu Rejonowego w S. jako oczywiście
bezzasadną;**

**2. pozostawia bez rozpoznania kasację co do czynu
przypisanego skazanemu w pkt. VIII wyroku Sądu Rejonowego
w S.;**

**3. kosztami procesu w postępowaniu kasacyjnym obciąża
skazanego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 4 lutego 2020 r., sygn. akt II K [...], oskarżony **B. B.** został uznany za winnego popełnienia:

1. przestępstwa z art. 158 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., za które wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności,
2. przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., za które wymierzono mu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, po 20 zł każda stawka.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego B. B., który podnosząc szereg zarzutów obraży prawa procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia, wniósł w konkluzji o jego zmianę poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego jej rozpoznania.

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 11 grudnia 2020 r., sygn. akt IX Ka [...], zaskarżony wyrok w odniesieniu do B. B. utrzymał w mocy.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego B. B., który w odniesieniu do przestępstwa z art. 158 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. podniósł zarzuty rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisów prawa procesowego oraz materialnego, natomiast w odniesieniu do przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. podniósł zarzut rażącego naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. oraz art. 433 § 1 i 2 k.p.k.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego B. B. w zakresie przypisanego jemu przestępstwa z art. 158 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. okazała się oczywiście bezzasadna. Skoro zaś kasacja ta została oddalona jako oczywiście bezzasadna na rozprawie, a skazany B. B. posiadał obrońcę, to zwalnia to Sąd Najwyższy od pisemnego uzasadniania swojego stanowiska w tym zakresie, nawet na wniosek strony postępowania kasacyjnego (art. 535 § 3 k.p.k.).

Jeżeli natomiast chodzi o kasację obrońcy w zakresie przypisanego skazanemu B. B. przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., to była ona niedopuszczalna z mocy ustawy i prezes Sądu odwoławczego winien był odmówić jej przyjęcia, zgodnie z przepisem art. 530 § 2 k.p.k. Kasację na korzyść skazanego można bowiem wnieść wyłącznie w wypadku skazania za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (art. 523 § 2 k.p.k.), chyba że zachodzą wypadki określone w art. 523 § 4 k.p.k., w więc wówczas, gdy kasację wniesiono z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub wniósł ją podmiot szczególnie wymieniony w art. 521 k.p.k.

W tej części kasację na korzyść B. B., który został skazany za przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. na samoistną karę grzywny, wywiódł jego obrońca, który nie podniósł jakiegokolwiek zarzutu wskazującego na zaistnienie któregoś z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., a i takich nie dopatrzył się Sąd Najwyższy z urzędu.

Jeżeli zatem kasacja w tym zakresie została błędnie przyjęta, to należało pozostawić ją bez rozpoznania zgodnie z przepisem art. 531 § 1 k.p.k.

Konstatacji powyższej w niczym nie zmienia fakt, że odnośnie pierwszego z przypisanych skazanemu B. B. przestępstw wniesienie kasacji przez obrońcę było prawnie dopuszczalne w całym jej zakresie. Oddzielnemu rozpoznaniu, a w pierwszej kolejności badaniu prawnej dopuszczalności kasacji wnoszonej przez obrońcę zawsze podlega bowiem określony czyn przypisany (zarzucany) oskarżonemu i nie jest dopuszczalne wniesienie kasacji odnośnie wszystkich czynów będących przedmiotem osądu w jednym postępowaniu, jeżeli co do niektórych z nich nie zapadł wyrok skazujący na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy kasację obrońcy skazanego B. B. w zakresie przypisanego mu przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. pozostawił bez rozpoznania.

O kosztach procesu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono zgodnie z art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k.